

ali pa vsi skujaj. Kaj pa večina klerikalcev, posebno vodniki, v tem je tako tih, ko grob. Nič ne pove, da je pred par leti na Koroškem kaplan župnika zastupil in mu denar ukradel, tih je o kaplanu, ki je v celjskem okraju precejšno število nedolžnih šolskih deklet onečastil, tih o večih takih slučajih. So ti tudi „Štajerca“ čitali? To so gotovi „deviškočistneži“! Tebi pa hinavski dopisun, tepec, farizejska pokveka svetujemo, piši raje v tvojem imenu, pa ne zavijaj tako, kakor da bi bili za teboj Poljčanski farani; ti poznajo dovolj vse te, katere ti napadaš, ti jim ne odvzameš dobrega mnenja o vseh teh, kateri se tebi, hinavec od pet do glave ne dopadajo, kajti oni so poštenjaki. Pa tudi tebe farizejec, volka v ovčjem oblačilu dobro poznajo, pa v drugem oziru.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Gospod urednik! Že v minulem letu smo Vam poročali, kako imeniten zagovornik je naš učitelj Kocmut. Takrat smo omenili, da je ta gospod ob enem tudi tolažitelj in zagovornik vdov, posebno mlade, če imajo količkaj premotenja, kaj rad zagovarja. Pred kratkim je ta gospod prišel v družbi neke vdove in večih možev v gostilno gospoda Podrepškega; tukaj je Kocmut tako postopal, da je krčmar bil prisiljen, mu nekaj trdih v obraz povedati in mu pokazati, kje so duri. — Kako so naši Jurjevski časniki v „ženski obleki“ pozneje trdili, so se Podrepšekove glasne besede še več dnij Kocmutu na obrazu poznale, čudo, kako močan glas mora ta gostilničar imeti. Ljubi gospod Kocmut, koljše bi bilo, ko bi se ti bolj držal svoje službe, katero si skoz milost komaj in komaj dosegel; pusti te razmere, ki tebe nič ne brigajo, pri miru, kder ti smolo prime, osmoli se, pravi pregovor. Če si pa ravno tako usmiljenega srca in to posebno proti vdovam, tedaj se podaj v bližnji Sovjak, v jurjevsko šibirjo, tam je zadosti vdov in starih devic, tiste tolaži. Ne misli pa si ti gospodek, da smo ta dopis vzeli iz tistih črnih bukev, v katerih imamo tvoj celi življenjepis in tvoje zasluge zaznamovane. Gospodu Podrepšku pa se moramo zahvaliti, da ti je gospoda pokazal z svojimi „glasnimi besedami“ nam pa povzročil mnogo smeha, tvojim zvestim prijateljem.

Iz Slatine. Dragi „Štajerc“! Na prošnjo kmetijske podružnice na Slatini poslal nam je deželni odbor gospoda kulturnega nadinženerja, da nam je v nedeljo 21. maja popoldan v Kupnikovi gostilni na podplatu predaval o poboljšanju mokrih travnikov z kmetijskimi cevmi. Poduka se je udeležilo blizu 100 poslušalcev iz sosednih občin. Omenjeni gospod nadinžener prepričal nas je s svojim temeljitim podukom, kakor tudi, da se je sklical na že narete drinaže v naši bližini tako, da se nas je še tisti dan več posestnikov odločilo, svoje travnike na ta način zboljšati. Kakor nam je gospod inžener obljubil, dobimo kmetijske cevi brezplačno, kakor nas tudi gospod inžener in predelavec ne bosta nič stala. Pri tej priliki je tudi več kmetov pristopilo k kmetijski podružnici na Slatini, kar bi že bilo vzlic raznih koristi, kajti se udje c. kr. štajerske kmetijske družbe lahko

udeležijo posnemanja vredno. Za letno plačo 3 krone dobiva ud vsake 14 dni slovenski časopis „Gospodarski glasnik“ v katerem vsak kmet obilno koristnih naukov najde. Udje pa si tudi pri podružnici lahko brezplačno različne gospodarske stroje posebno travniško brano izposodijo. Gotovo bo podružnica zopet prav v kratkem priredila v našem kraju še kak poduk o živinoreji posebno o zdravljenji navadnih bolezni in o nezgodah pri živini.

Več mladih posestnikov.
Sv. Mihael pri Mozirju. Tudi mi hribovci se obrnemo na edini prosti kmečki list, in to si ti, ljubi „Štajerc“! Poročamo Ti, da smo bili z rajnkim župnikom g. Ramorjem prav zadovoljni, nikakor pa se nam ne dopadete njegov naslednik g. župnik Gunčer. Če so milostljivi g. knezoškof mislili, da je za hribe vse dobro, so se zmotili. Ta farška družinca, župnik, kuharica in stric se vedno kavsajo, a vkljub temu pričakujejo prav v kratkim mladino in lahko še pričakamo, da se bodo okoli cerkve plenice sušile. Sv. Mihael, le dobrega, čistega zraka navajen, bi vsled tega pleničnega parfema gotovo iz oltarja pobegnil. Toraj gospod Gunčer, pošljite Vašo farško devico prej ko prej v Gradec kuhat učiti, da ne bo prepozno, mislimo, da je Rim že blizu. Ob priliki več!
Vaši, navidez zabiti farani.

Razne stvari.

700.000 kron pri kvartanju zaigral je veleposestnik Bela pl. Just v Budimpešti. Grofi Pavel Szapary in Anton Sigrey, kakor princ Thurn Taxis so baje dobivalci te vsote.

39krat oženjen. Pred sodiščem v Chicagi začela se je razprava proti Janezu Hoch, kateri se je v kratkem času 39krat oženil. Ženo je ustrupil in oropal, potem si pa drugo vzel.

„Domovini“ v odgovor. Celjski regljači po imenu „Domovina“, ki je na nesramen način napadala ptujskega župana gospoda Orniga in našega urednika, odgovorimo v nekem prihodnjem daljšem članku. Pokazati hočemo zopet, kako hinavski, kako nesramen je ta prvaško klerikalen list!

Župnik — obsojen. Župnik v Friedburgu, (Gornje Avstrijsko) pater Janez Hartl, je v cerkvi enega učenca za ušesa tako močno mikal, da ta 4 dni nič ni slišal. Zategadelj je bil župnik pri okrajnem sodišču Mattinghofen obsojen na 1 teden zaporu.

Nova vojna luka. Država baje namerava novo vojno luko napraviti in sicer v Sebeniki na Dalmatinskem.

11 oseb utonilo. V Szatmar-u peljalo se je 10 kmečkih deklic in 2 moža z ženama v čolnu preko ribnika. V sredini ribnika prevrgel se je čoln in vseh 10 deklic in ena žena so utonili. Dva moža in druga žena so se rešili.

Župnik zgubil škornje, hlače in klobuk. Nekje na Slovenskem (vas raje zamolčamo) imajo klerikalci konsum, v katerem se večkrat prav divje popiva. Tudi te dni je bilo v konsumu veliko pijančevanje,

katerega se je udeležil precej znani duhovnik. Naslednjo jutro so ljudje našli na cesti škornje, hlače in klobuk. V zamazanih hlačah našli so „liebsbriflc“ od najzvestejše drage. Kar je kazala že adresa tega pisemca, še so potrdile druge okoliščine, da je namreč duhovnik, čigar ime in prebivališče pa bodi zamolčano, v pijanosti na cesti zgubil škornje, hlače in klobuk.

Nedeljski počitek. Bralce opozarjamo na naznanilo trgovske zadruge v inseratnem delu. Vinogradnike in vse, ki imajo delavce, prosimo, da že v soboto izplačajo, da si lahko delavci v nedeljo dopoldne potrebščine kupijo, ker ob 12. uri se morajo prodajalnice zapreti.

Zaradi hrošča ubit. V Höflein-u splezala sta 2 fanta gredoč iz šole na drevo, da bi hrošče stresla. Ko sta še bila na drevesu, prišel je trgovski sin Erich Weigl in vzel enega hrošča in odbežal. Ko to onadva vidita, hitro za njim, ga dobita ter sta ga z kamenjem tako močno po glavi tolkla, da je deček obležal in kmalu umrl.

Koliko poje dvoje lastovic na dan. Če računimo, da lastovici, (samec in samica) od 4. ure zjutraj do 8 ure zvečer lovita, tedaj 16 ur delata in vsako uro samo 20 krat k gnezdju priletita, prideta cel dan 640 krat pitat mladičev. Vsaka prinese vsakokrat 10 do 30 mrčesov. Rečimo vsakokrat prinese 10, toraj celi dan 6400 mrčesov. Toliko pokončajo pa tudi druge ptice pevke, toraj čuvajmo jih, pustimo jih mirno gnezditi in z lepim petjem bodo nam hvale.

Vojni stroški Rusije. V zadnjih 30 letih izdala je Rusija za svoje vojske 6700 milijonov mark; ena marka je v našem denarju 60 krajcarjev. Bi raje ta denar za kaj drugega uporabila, za šole in poljedelstvo.

Ameriška sodba o avstrijski mornarici. Ameriški admiral O'Niel pravi takole čez avstrijsko mornarico: Avstro-Ogrska ima najhitrejše vojne ladje celega sveta. To je prav pripravno brodovje, ki prenaša dovolj teže ter se mu ni treba bati nobenega sovražnika, ker po lastni razsodbi se lahko spusti ali v bitko ali pa se ji izogne. Posebno hvali vojne ladje, ki so zgrajene v Trstu in Pulju. —

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Kedaj in kako naj se žvepla? Med sredstvi, ki so se priporočale proti grozdnii plesnobi (pepelu na trtah, oidium Tuckeri), sponeslo se je edino prašenje trt z žveplanim prakom ali žveplanje. Prvi je porabljal to sredstvo proti gornji bolezni vrtnar Kyle na Angležkem leta 1846. V kratkem se je razširilo to delo povsod, kjer raste vinska trta. Žvepleni prah razkroji se namreč na solncu in okoli vsakega praška napravi se žveplena sokislina, to je oni puh, ki se napravlja, če žveplo zažgemo (žveplendim). Žveplena sokislina je proti vsem glivam stru-

pena, osobito pa proti grozdnii plesnobi. Čim bolj drobno zmleto je žveplo, tem lažje se razkroji, tem bolj tudi zaleže. To žveplo se pa tudi mnogo lažje razprši, nego na debelo zmleto. Zato ne smemo hraniti s par novčiči, katere moramo dati več za tak žveplo. Saj prihranimo potem na žveplo samem mnogo; ker zavzema drobno žveplo več prostora nego debelo, ga mnogo manj porabimo. Da se bi moglo žveplo razkrojiti, žveplati je v gorkem in tistem vremenu. Če žveplamo v rosi ali dežju napravi se iz žveplenega praha na trti nekaka skorja, katero pa se ne razkroji tako lahko in zato se v takem vremenu žveplanje ne priporoča. Najboljše je žveplanje potem, ko je minula jutranja rosa in kaže lep, vroč dan. Žveplati smemo tudi v vročini, jutranje žveplanje pa več izda nego popoldansko. Če piha veter ne bo žveplanje mnogo koristilo, ker odnese seboj vso žvepleno sokislino, kar se je napravi. Uspešno žveplanje pokaže se navadno že isti dan. Gremo po žveplanem vinogradu, občutiti moramo duha žvepleni sokislini. Če pride kmalu po žveplanju delavec, kateri je žveplo spral ali zmočil, je delo ponoviti. Tudi neposredno pred škropljenjem se ne sme žveplati, pač pa po škropljenju, ko se je galična rosa topina že posušila. Ker se razvija oidium vrhu jagod listja in mladja, zamoremo bolezen, (nasprotno ponašajo) tudi potem zamoriti, ko se je pokazala. V naših krajih, kjer nastopa oidium vsako leto brez izjeme, ne smemo pa čakati šele do tedaj, ko bolezen vidimo, marveč bojevati se moramo proti nji že prej. Dokler je mladje še majhno in je v vinogradu še malo semen, te bolezni zamorimo jo mnogo lažje in bolj gotovo nego potem, ko se je trta razrastla in bolezen razširila. V prvo žveplati je, ko se razvijejo do 4 listi v drugo je žvepleti nekoliko pred cvetenjem in v tretje ko po cvetu. Potem ni potrebno več žveplati toliko časa, dokler se ne zapazi v vinogradu bolezni. Za žveplanje rabimo različne priprave. Za prvo žveplanje, ko je mladje še majhno, je najbolje rabiti kositerjevo, cilindrično posodico, ki je na spodnjem dnu preluknjana. Da se žveplo boljše raztroši mora viseti poleg lukenj nekoliko bombaževih trakov. Tudi vrečica, ki se s palico tolče, je za prvo žveplanje dobra. Za naslednja žveplanja rabijo se različni žveplalniki ali mehovi. Navaden žveplalnik, ki je med ročnimi žveplalniki najboljši, je oni, katerega ima od zadelj ročaje. Dobiva se pri vsakem kleparju. V novjšem času pa so se napravili tudi nahrbtniški žveplalniki, ki delo jako olajšajo in vrhu tega tudi žveplom varčijo. S pomočjo klinčka zamore se žveplanje poljubno regulirati. Prvi žveplalnik (Vindobona 1900) deluje samo tedaj, če se pritiska ročaj navzdol, drugi žveplalnik (Vindobona 1902 D) pa ima dva ročaja, meha in deluje, ko se pritiska ročaj dol in gor. Prvi se polni od zgoraj, in stane pri trdki Fr. Nechvil na Dunaju V/I Margaretenst. 25 K, drugi se polni od zadelj in stane 30 K. Ker je delo s to pripravo jako dobro in lahko, priporoča se vsakemu večjemu vinogradniku. Predno stavimo žveplo v žveplalnik dobro je, če ga presejemo skozi sito, da razdrobimo